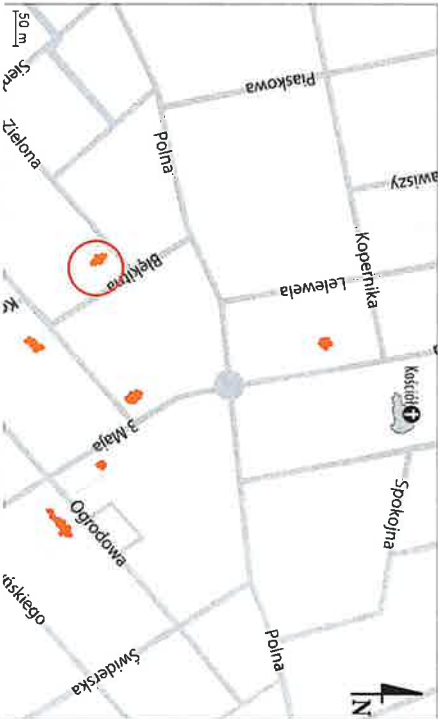
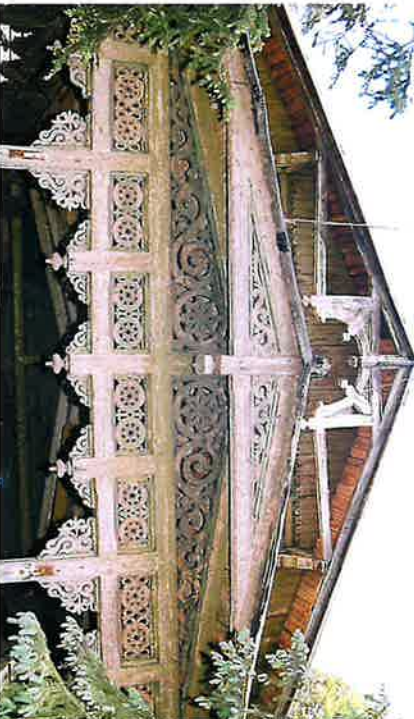

Lp. 49/a		3. Miejscowość	
WEZ		Józefów	
KARTA ADRESOWA ZABYTKU			
1. Nazwa			
Willa Irenka		2. Czas powstania	
Przełom XIX i XX wieku		4. Adres	
7. Fotografia z opisem wskazującym na orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym		Zielona 1 05-420 Józefów obr. 41 działka 70	
5. Przynależność administracyjna		województwo mazowieckie powiat otwocki gmina Józefów	
6. Formy ochrony		Rejestr A-1522 WEZ 2011	
 Widok od strony północno-wschodniej z ul. Błękitnej. Fot. 2025			
 Widok od południowo-zachodniej strony, główne wejście. Fot. 2019		 Weranda i szczyty dachów od północno-zachodniej strony. Fot. 2019	

Wille Ireneę pobudował na przełomie XIX i XX wieku nieznanymi carski oficer (wg. rodzinnego przekazu właściciel) niedaleko stacji kolejowej na działce sąsiadującej z domami letniskowymi postawionymi w Józefowie najwcześniej przez inwestorów reprezentujących wielokulturową społeczność. To rozebrana już Kijewszczanka, istniejąca Benkówka oraz dom Rozenberga i Justmana. Willa Irenka została kupiona w 1919 r. przez Apolonię z domu Gugennus i Juliana Kassnera (Kassnera) na letni dom dla rodziny i na wynajem. W latach 20. i 30. XX wieku Willę Ireneę (Irenę) wynajmowały osoby organizujące wypoczynek dla dzieci i młodzieży, w prasie zamieszczały ogłoszenia wychowawczyni Flora Nirenberżanka i Ola Rozenberg zapraszając do swoich pensjonatów. Od 1936 roku administracją lokali zajmował się właściciel. Dom zasiedlono kwaterekowymi mieszkańcami w 1948 r. Należy do wnuczki Juliana Kassnera. Został wpisany w rejestr zabytków w 2019 r. Jest w trakcie remontu.

Dom drewniany, postawiono na podmurówce i podwalinach, parterowy z wysokim użytkowym poddaszem, dość wielonym mniejszymi oknami, dach dwuspadowy pośrodku przecina mansarda z dużym oknem dość wielokątnym we wnętrzną klatkę schodową od frontu, z oknami, drzwiami i balkonem w tylnej części. Główna bryła budynku posiada dwie boczne parterowe, werandy oraz zawieszane nad nimi balkony z metalową balustradą. Frontowy duży ganek z rozszerzającymi się w kierunku ogrodu schodkami zaprasza do wejścia przez dwuskrzydłowe drzwi. Elewacje oszalowane w układzie zmiennym poziomym i pionowym z zachowanym bogatym detałem snycerskim: gzyms, wsporniki, opaski okienne, itp. Ciesielsko opracowana konstrukcja otwartych werand i szczytów dachów zwraca uwagę bogactwem dekoracji. Elewacje frontowa 5-osioła z gankiem wejściowym, tylna 3-osioła z centralnym 2-osiołym ryzalitem, szczytowe boczne poprzedzone werandami, na poziomie poddasza mają po dwa okna. Stoiarka okienna i drzwiowa oryginalna. Zachowane żaluzje wewnętrzne oraz otwierana balustrada na werandzie – prawdopodobnie scenka teatralna na wakacyjne występy pensjonariuszy.

Budynek jest cennym przykładem drewnianej zabudowy Józefowa o zachowanej oryginalnej formie. Wartość historyczna wynika ze związku z osobami właścicielami i użytkownikami pensjonatów, funkcjonujących w willi. Budynek z zachowanym detałem architektonicznym i oryginalnymi elementami wnętrza (piece, kominki, stoiarka drzwiowa) są nośnikami wartości artystycznych i naukowych, mogą służyć badaniom nad wpływem Rosjan na wczesną architekturę letniskową na obszarze wzdłuż linii otwockiej, szczególnie na ornamentykę.

Źródła: Wywiady z właścicielką w latach 2002-2024; prasa warszawska lat 20. i 30. XX wieku, gł. „Nasz Przegląd”; Plany Józefa Bema, Wyd. Geodezji i Kartografii Starostwa Powiatowego w Otwocku; K. Chudyńska-Szuchnik, L. Głazewska-Dańko *Pod trzema warstwami łmołemu. Historia ulicy w domach*, wyd. Świdermajerowie 2024.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Lidia Głazewska-Dańko

4 czerwca 2025

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*Należy załączyć załącznik do rejestru zabytków i miedzioryt do wojewódzkiego ewidencji zabytków